

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Hai, ngày 04/07/2022.

\*\*\*\*\*

## NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 935

### “THẾ GIAN LÀ MỘT CÁI LÒ NHUỘM LỚN”

Ngày nay chúng ta khó hình dung ra “lò nhuộm” là như thế nào. Tôi còn nhớ, ngày trước ở trong làng có một cụ già gánh hai thùng nước lớn đi khắp nơi. Cụ vừa đi vừa rao: “*Có ai nhuộm đồ không!*”. Nước nhuộm thường có màu đen. Nếu có ai muốn nhuộm thì ông cụ sẽ mang quần áo nhúng vào thùng nước nhuộm, sau đó giặt lại rồi phơi lên. Khi còn nhỏ tôi có nhìn thấy ông cụ một vài lần nhưng những năm gần đây thì không thấy nữa. Bài học hôm nay Hòa Thượng nói: “*Thế gian là một cái lò nhuộm lớn*”. Thế gian ngày càng làm chúng ta tăng trưởng thêm dục vọng.

Hòa Thượng nói: “*Chỉ có Phật Bồ Tát tái sanh ở thế gian này thì không bị ô nhiễm. Chúng sanh phàm phu như chúng ta sẽ rất dễ dàng bị ô nhiễm*”. Lời của Hòa Thượng là sự cảnh báo cho chúng ta, nếu chúng ta không cẩn trọng thì liền bị ô nhiễm. Danh vọng lợi dưỡng, hưởng thụ năm dục sáu trần, những cám dỗ ở thế gian cũng giống như giọt mật hấp dẫn mọi người. Người chưa có sức định thì rất dễ bị cám dỗ. Người có sức định yếu vẫn bị cám dỗ. Trong 1 triệu người mới có một đến hai người không bị cám dỗ. Vậy thì chúng ta có phải là một trong hai người không bị cám dỗ không?

Chúng ta luôn luôn ở trong sự tình chấp, cảm tình dụng sự, luôn bị tập khí, phiền não xoay chuyển. Nên chúng ta phải hết sức cẩn trọng! Nếu chúng ta còn là phàm phu thì sự cẩn trọng đó phải miên mật, chỉ cần chúng ta lơ là thì chúng ta sẽ bị “*nhuộm*” ngay. Nếu chúng ta không có địa vị thì chúng ta thể hiện sự bất cần. Còn chúng ta có một chút địa vị thì lại có thể hiện sự khoe khoang. Chỉ cần chúng ta là nhóm trưởng, tổ trưởng là vẻ mặt đã khác. Nếu chúng ta là phó khoa, trưởng khoa, thì khuôn mặt sẽ càng khác nữa. Đó chính là chúng ta đã bị nhuộm, đã bị ô nhiễm. Một chút danh vọng địa vị ở thế gian đã nhuộm, đã lôi kéo chúng ta rồi.

Trong Kinh Sám Hối nói: **“*Hôm nay con phát tâm học Phật không phải vì quả báo Trời, Người, Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát cũng không. Hôm nay con phát tâm vì quả vị Phật*”**. Người phát tâm niệm Phật cầu sanh Cực Lạc thì ông trời Đế Thích nhường cho họ nửa cung trời họ cũng không nhận. Chúng ta phải có tâm cảnh như vậy mới có thể vãng sanh. Nhưng chỉ cần cho chúng ta một chút danh, một chút lợi, hay chúng ta gặp một chút chướng ngại, một chút bất lợi thì thì diện mạo của chúng ta đã hoàn toàn khác rồi!

Hòa Thượng nói: **“*Xã hội là một lò nhuộm lớn. Chúng ta xem thấy, nghe thấy, nhìn đến không gì là không tự tư tự lợi, không việc gì là không tổn người lợi mình, không việc gì là không khởi lên tham sân si mạn. Người thế gian chúng ta có cái nhìn quá cạn cợt, họ chỉ nhìn thấy trước mắt mà không nhìn thấy ở tương lai*”**. Trên Kinh, Phật thường gọi là: **“*Những kẻ đáng thương!*”**. Hay người xưa gọi là: **“*Kiến lợi vong nghĩa*”**. Chúng ta thấy lợi là quên đi tình nghĩa, ân nghĩa, đạo nghĩa.

Những lỗi lầm này chúng ta đều gặp phải, nếu không có người nhắc nhở thì chúng ta sẽ không nhận ra. Chúng ta chỉ thấy lợi trước mắt mà không thấy khổ báo ở tương lai. Trên báo có đăng những vụ việc làm người ta thân bại danh liệt, chấn động cả thế giới. Vì họ làm theo tập khí của bản thân mà gây nên những ảnh hưởng vô cùng to lớn. Nếu chúng ta mắc lỗi làm ảnh hưởng riêng mình thì chỉ một mình mình đọa lạc. Nhưng nếu lỗi của chúng ta làm ảnh hưởng đến một đoàn thể thì lỗi đó không thể bù đắp được!

Hòa Thượng nói: **“*Thế gian này ngày nay, ô nhiễm ở nơi tâm lý, ô nhiễm ở nơi tinh thần, ô nhiễm ở nơi tư tưởng, ô nhiễm ở nơi kiến giải thậm chí là ô nhiễm ở nơi sinh lý, hoàn cảnh đời sống cũng ô nhiễm. Mọi thứ đều đạt đến cùng tột. Có thể nói là thân tâm chúng ta đều bị ô nhiễm*”**. Thân tâm chúng ta đều bị ô nhiễm vậy thì không thể tránh khỏi bệnh tật. Ngày nay xuất hiện rất nhiều bệnh nghiêm trọng có thể mất mạng. Tâm chúng ta luôn sợ được sợ mất, sợ hơn sợ thua, sợ thành sợ bại, sợ tốt sợ xấu. Tinh thần chúng ta không bình ổn, luôn ở trạng thái bất an. Có những chuyện rất bình thường mà chúng ta phải lo nghĩ.

Bây giờ khi tôi đi đâu tôi cũng không báo chính xác ngày tôi đến. Vì mọi người rất khẩn trương, lo lắng khi biết tôi sắp đến. Có lần tôi đến một nơi tôi bảo họ chỉ cần luộc rau, kho đậu. Nhưng họ làm mỗi người làm một món. Bữa ăn có hơn chục món nhưng tôi không ăn được món nào vì các món đều cho bột ngọt, bột nêm. Con người thường suy nghĩ phức tạp. Họ cho rằng phải làm như thế này mới đúng nhưng đó chỉ là vọng tưởng. Tâm chúng ta

luôn ở trạng thái ô nhiễm. Tinh thần luôn ở trạng thái ô nhiễm thì không thể thanh tịnh, an ổn. Chúng ta quán sát xem tư tưởng chúng ta có thuần tịnh, thuần thiện không hay là thuần ác?

Hòa Thượng nói: **“Tất cả người thế gian đều là tự tư tự lợi, tổn người lợi mình, tham sân si mạn, sinh lý ô nhiễm, hoàn cảnh đời sống ô nhiễm”**. Tư tưởng của chúng ta ô nhiễm. **“Kiến giải”** là cái thấy của chúng ta. Cái thấy của chúng ta cũng sai lệch. Chúng ta hiểu nhưng hiểu không đúng. Chúng ta cũng hiểu nhưng hiểu sai. Chúng ta đang sống trong hoàn cảnh như người xưa gọi là: **“Ăn đấng uống độc”**. Thân thì ăn đấng uống độc, tâm cũng ô nhiễm nghiêm trọng.

Chúng ta là những người giống như trong Kinh Phật nói là: **“Kẻ đáng thương!”**, nhưng chúng ta không biết mình là kẻ đáng thương. Chúng ta luôn **“tự dĩ vi thị”**, tự cho mình là biết, tự cho mình là đúng. Chúng ta giống như trong câu nói: **“Hồ thuyết vọng vi”**, “hồ” là mơ hồ, “thuyết” là nói, “vọng” là vọng tưởng, “vi” là làm. Chúng ta nói như người sai, làm như người điên. Vậy thì chúng ta mơ mơ hồ hồ sống, rồi sẽ mơ mơ hồ hồ chết và mơ mơ hồ hồ đi thọ sanh. Chúng ta quá đáng thương!

Phật Bồ Tát nhìn thấy chúng sanh đáng thương nên các Ngài đã ân cần giáo huấn chúng ta. Các Ngài đưa ra những phương pháp, những chuẩn mực để giúp chúng ta có trí tuệ, tầm nhìn. Từ đó chúng ta chỉnh sửa tâm lý, tinh thần, tư tưởng, kiến giải của mình. Nhưng chúng ta không tiếp nhận. Chúng ta có nghe qua nhưng không đem những giáo huấn này thực tiễn trong đời nhân xử thế, tiếp vật hàng ngày. Chúng ta chỉ làm theo cách thấy, cách biết, cách làm của riêng mình nên sai lầm càng lúc càng nghiêm trọng.

Thế gian ngày nay xảy ra rất nhiều việc kỳ quái làm con người sợ hãi. Có nơi quạ đen bay ngập trời. Có nơi lòng đất phát ra âm thanh như tiếng bò rống. Những sự dị thường của thiên nhiên là do sự dị thường ở nơi tâm cảnh của con người. Nhưng mọi người không nhận ra. Thậm chí những người học Phật không biết chúng ta cũng là tác nhân cộng hưởng mà chúng ta đổ lỗi cho thiên nhiên.

Trong chuyên đề 1, Hòa Thượng nói: **“Một ý niệm thiện khởi thì châu biến pháp giới. Một ý niệm ác khởi lên thì đả trùm khắp pháp giới”**. Chúng ta tưởng chúng ta khởi lên một ý niệm ác thì không liên quan đến ai. Nhưng khi chúng ta khởi lên một ý niệm ác thì ý niệm ác đó sẽ cộng hưởng với những mạng từ trường ở nơi khác. Ý niệm ác của chúng ta giống như giọt nước tràn ly làm cho một nơi nào đó xảy ra thiên tai, động đất, sóng thần. Khi

ý niệm tham sân si mạn của chúng ta khởi lên thì sẽ cộng hưởng làm nơi nào đó xảy ra thiên tai.

Một ý niệm thiện hay một ý niệm ác khởi lên cũng đến được cõi của các vị Phật. Chư Phật Bồ Tát, Thánh Hiền đều dạy chúng ta hết sức cẩn trọng từ ngay khởi tâm động niệm. Nếu chúng ta cẩn trọng từ ngay khởi tâm động niệm thì chúng ta đã từ bi với tất cả chúng sanh. Chúng ta sẽ không là tác nhân làm nơi nào đó xảy ra thiên tai. Hòa Thượng nói: **“*Tâm của chúng ta ô nhiễm bởi tham sân si nên thân chúng ta có bệnh. Tâm của chúng ta bất thiện nên “y báo tùy theo chánh báo”. Hoàn cảnh đời sống của chúng ta sẽ biến đổi khác thường*”**.

Hòa Thượng nói: **“*Phật hiệu có thể gián đoạn nhưng Phật tâm không thể gián đoạn*”**. Tâm Phật là tâm luôn nghĩ đến chúng sanh. Tất cả khởi tâm động niệm của chúng ta đều ảnh hưởng đến chúng sanh. Một niệm thiện chúng ta đã tạo phước lành cho chúng sanh. Một niệm ác chúng ta đã vô tình làm cho một nơi nào hoàn cảnh xấu hơn. Nếu chúng ta luôn vận dụng tâm này thì đó là tâm Phật. Tâm thờ ơ, không nghĩ đến người khác, tâm tham sân si mạn mà niệm Phật thì chắc chắn không có kết quả. Người có tâm Phật thì luôn vì chúng sanh lo nghĩ. Khi chúng ta đạt đến tâm cảnh đó thì chúng ta biết rõ nên làm gì trước, nên làm gì sau, nên làm và không nên làm gì.

Hòa Thượng nói: **“*Thế gian hiện tại này, lực hấp dẫn của cái duyên ác quá lớn. Người có thể không bị ảnh hưởng, người có thể tránh được sự ô nhiễm này phải là người có sức định rất sâu*”**. Người có công phu tu tập, công lực rất mạnh mới có thể vượt qua. Hay như Hòa Thượng nói: **“*Là người phải có thiện căn, phước đức cực lớn*”**.

Chúng ta tưởng công phu của mình mạnh vì chúng ta đã tu hành 5 năm, 7 năm. Nhưng con số đó không nói lên điều gì. Khi nào chúng ta tiếp cảnh mà không khởi tâm động niệm thì khi đó chúng ta mới có chút công phu. Nếu chúng ta gặp cảnh sinh tình, gặp cảnh mà khởi tâm động niệm thì chúng ta không có chút công phu nào. Có người nghĩ mình chắc chắn họ sẽ vãng sanh nhưng họ rất đáng thương. Khởi tâm động niệm của họ vẫn là tự tư tự lợi, tham sân si mạn, hưởng thụ năm dục sáu trần nên họ có thể “*vãng sanh*” nhưng sẽ “*vãng sanh*” vào cõi Địa Ngục, Ngạ Quỷ, Súc Sanh. Chứ họ không thể vãng sanh về Tây Phương Cực Lạc.

Hòa Thượng nói: **“*Chỉ có người có thiện căn, phước đức, định lực sâu dày mới có thể không bị ô nhiễm*”**. Chúng ta chưa có đủ định lực thì nhờ định lực của Phật Bồ Tát, định

lực của các vị Thầy. Chúng ta nghe lời, làm theo. Việc gì các Ngài bảo làm thì chúng ta làm. Các Ngài bảo không được làm thì chúng ta không được làm. Nếu chúng ta thêm một chút, bớt một chút thì sai rồi! Hòa Thượng đã dạy chúng ta “*chu đáo mọi bề*”, nên chúng ta y theo đó làm.

Hòa Thượng đã dạy chúng ta: “*Có tiền là phước báu, dùng tiền là trí tuệ*”, hay “*Nhân đáo vô cầu, phẩm tự cao*”, “*Hoàn thiện chính mình ảnh hưởng chúng sanh*”. Ngài cũng dạy chúng ta: “*nên là người đi ban ân huệ đừng là người nhận ân huệ*”. Chúng ta không có thiện căn, phước đức sâu dày nhưng chúng ta dựa vào lời dạy của Hòa Thượng để định đặt cho mình thiện căn, phước đức sâu dày. Vậy thì chúng ta ở giữa lò ô nhiễm này sẽ không bị ô nhiễm.

Hòa Thượng nói: “*Thế gian này, Phật pháp gọi là “ngũ trước ác thế”*. Năm trước là: “*Kiếp trước, kiến trước, chúng sanh trước, mạng trước, phiền não trước*”. Tất cả đời sống, ý niệm của chúng ta đều bị ô nhiễm. Bản thân chúng ta đã bị ô nhiễm, hoàn cảnh bên ngoài cũng đều là ác. Chỉ cần con người luôn nghĩ đến tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, thâm sân si mạn thì là ác rồi!

Hòa Thượng nói: “*Thế gian trước ác như vậy mà bạn muốn tìm một người không bị ô nhiễm thì khó! Trong một triệu người mới có được một đến hai người là không bị ô nhiễm*”. Những người không bị ô nhiễm là người biết nghe lời và thật làm. Chỉ cần chúng ta không nghe lời, chúng ta không thật làm là chúng ta đã bị ô nhiễm. Ô nhiễm đến mức không thể cứu chữa được!

Hòa Thượng nói: “*Sự mê hoặc của danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần quá lớn. Cho nên có mấy người có thể vượt qua, cưỡng lại được sự cám dỗ này!*”. Hòa Thượng đã cảnh tỉnh chúng ta trong 1 triệu người thì chỉ có một đến hai người không bị ô nhiễm, không bị cái “*lò nhuộm*” này nhuộm. Người không bị nhuộm đó là người thật nghe lời và thật làm theo Phật Bồ Tát, thật nghe lời Cổ Thánh Tiên Hiền.

Người thế gian cũng có thể cưỡng lại sự cám dỗ này. Hòa Thượng giải thích về người quân tử: “*Quân tử là thấy lợi không màng, thấy khó dân thân*”. Nếu có người rủ chúng ta đi làm một việc để được lợi mà chúng ta từ chối thì tâm của chúng ta có được bình lặng, sự ô nhiễm bị chặn lại. Nhiều người cũng đã dần xem nhẹ đi những sự cám dỗ của ngũ dục lục trần nhưng để làm đến mức độ “*đạt tiêu chuẩn*” thì rất ít người làm được. Vì chúng ta thì xem

nhẹ đi cái này thì lại xem trọng cái khác. Chúng ta xem nhẹ tiền tài thì lại nặng danh vọng. Chúng ta xem nhẹ tham ăn thì lại dính vào tham ngủ.

Chúng ta phải hết sức cẩn trọng, Hòa Thượng đã cảnh báo chúng ta: “***Thế gian là một lò nhuộm rất lớn***”. Cái lò nhuộm này nhuộm hết tất cả. Chỉ có học trò ngoan của Phật Bồ Tát. Người biết thật nghe lời và thật làm thì mới vượt qua được sự ô nhiễm của lò nhuộm lớn này!

\*\*\*\*\*

### **Nam Mô A Di Đà Phật**

*Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!*

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*